

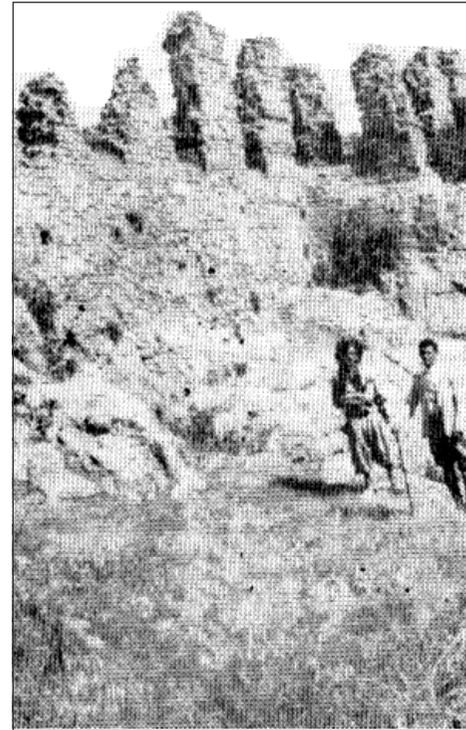

کهلاوه په کی تری ناووهی قهلاکه، هیتشا
موغه پریبه کهی ماوه.

و بهرد و سهخته لانیدا، ری بپریت، ئینجا نه گه یته سهر ناو! ناویش، همووی، چۆر تیکه هیتندی لولهی
سه ماوه ریکی پیا دیتته خواره وه، شوینه کهی هیتندی سهخته، دوو نه و نه دی تر به دیوار و به ربه ست و
قولله و مه ته ریژ، بز دوژمن سهخت کراوه! نه و به شیان زۆر به جی بووه. چونکی ژبانی نه و قه لایه به و ناوه
بووه نه گین دوژمن زوو په کی نه خست. ئیسته شوین نه ستیرک (حوض) ده کهی ماوه. به هر چوار لای
ناو ده که وه، که له و که له به رده دیتته ده رده وه، همو و رهنکه گیایه کی جوانی لی رواوه. سهیر نه و به شیه په کی
له و گیایانه خۆم له ژووری میوانی ماموستا ئینگلیزه کهی (خویندنگای بلندی برومانا) دا دیومه له
«لوینان»، که له سالی ۱۹۳۲ دا له وی بز «مه تریکولیشان» نه م خوتندا!

ئیمه نه و ا گه بشتینه خواره وه!
دهی ئینجا و ده سه رده وه!

کورم نه وی نه خزی، نه ترسی که و تنه خواره وه، خوه «نارهق» ی رهش و شین ده رنه دا هتا دیتته سه رده وه!
هاتینه سه ری. (سی) وینه ی قه لاکه مان گرت، هیتندی سه یرمان کردوه، دوو هیتنده بز دۆزینه وهی
نوسین و په یکه ر «هیکل» سه رنجمان داوه، هیچمان به دی نه کرد! به لام هر چۆن تیک سه رگوزشته ی نه م
قه لایه له ئیمه ون بووی، قه لاکه و امان پیشان نه دا که فه رمانزه واییبه کی زه بر به دهستی کوردی تیا بووه.
کوئیشی کار له سه د و دوو سه د سالدا نییه. چونکه «شیخ مه محمود» نه یگوت: «به سه رتینی با پیرمان
هیتشا قه لاکه به ته و اوای ماوه ته وه تیک نه چوه». شتیکی تریشی هیه: پایته ختی نه و پاشایه «وه کو
نه لین»، دیبه ک بووه ناوی «سه ریور» بووه، ئیسته ییش هه ندی خانو له و شوینه دا ماوه.

کهلاوه په ک له قه لای سرۆچک

نه م ژوورانه ئیسته ییش جی تاقه کانیان - گه و ره و بچووک - ماون، وا دیاره که موغه پری له هم مو
ژوور تیکدا، هه تاکو له قولله کانیشیدا هه بووه، شوینه کهی هیتنده گه و ره به، پیا و هر گیز به بیردا نایه که
به و ته رحه به بهرد و قسل و گه چ به سالی کیش کردنی ته و او بووی! ته نانه ت به ده میه وه درۆیه کیش
هه لبه ستراوه: «گوایه نه لین کریکار تیک هه تا حهوت شه و حهوت رۆژ خشتیکی به ده سه ته وه بووه، له بهر
کریکار زۆری دهستی نه گه یه ته وه ستاکه بیدات!» . نه مه ییش هه رچه ند به زۆره وه گوترا ب، من نه و نه ده م
به سه بز پیشاندانی گه و ره بی (قه لای سرۆچک) و نه و ده مه ی به کرد نیه وه به سه ر براوه. که پاشایه ک
به خوی و فه رمان پچ دراوان و له شکر و ده ستوی و ژن و مالی هه موویان و نازه لیا نه وه به ناو و
نانیا نه وه، به تر و تفاقیا نه وه، له و قه لایه دا جی گایان بو ته وه. قه لاکه هیتنده به رزه، له کیوه که بو ته کیو، که
پیا و له قولله په کیه وه سه پری نه و دپهاتی گوئ چه م و سه رگه ردا نه نه کات چاوی ریشکه و پیتشکه نه کات،
هیتندی نامیتنی زاره تره ک بی و به سه را بکه ویتته خواره وه، هه پروون به هه پروون بی! ئیسته ییش
کهلاوه ی ژووره کانی، به شتیکی گه و ره ی موغه پری و تاقه کانی، لا و نیو تیکی دیواره کانی، به سه ر نه و چه م
و چو غورده ی خواره وه دا چا و نه گپن!

ناو له ناو قه لاکه، خۆیدا ده ست ناکه وی، به بز نه ریبه کی سهخت و ناخژشا، نه بی ده میکی نیو ساتی،
به به رده می قه لاکه دا، به قه د کیوه که دا، به پچ خشکی و ریوین، سه ر به ره و خوار، به سه ر هه زار درک و دال

كوردە كۆچەربىيەكان زىستان تيا ئەبن. ئەو دىيىبە لە گۆي چەمەكەى خوار قەلاكەو، بەبەرەو، پىاو بەگران خانووەكانى دىتە پىش چاو، بۆ ئەم كوردەو سەيرەى كوردانە، ھەر ئەمەندەم لەو ناوھ بۆ دەرگەوتووه!

لە رەوشتى كوردان

كە لە گۆبەندى قەلاكە بوو، دەمەو چىشتەنگاو بوو. گەرمای كردبوو. ئىتر رۆيشتەنەو بۆ (مۆرياس) بۆ كن (شىخ مەحمود). شىخ گەلى قسەى خۆشى ترى بۆ كردىن. بەلام چىرۆكىكى كوردى ژوو، كە زازايەك بۆى گىراپووه، بۆى گىرامەو. يەجگار كارىگەر بوو:

«دوو بەگزادەى ناموزا تىك ئەچن. يەككىيان ئەچى مال و ژنى ئەوى تريان ئەداتە دەست تورك و خۆى ئەكە بەيارىدەدەرى تورك. چونكە ئەمى كەيان لەو كاتەدا ھەلدى. كابرە بەشەر ئەتوانى ژن و مندالەكەى خۆى لە توركەكان بسىتتەو. ژنەكەيشى كچىك ئەبى نازەنەن كە ھىشتا نەچووبوو پەردەو. كابرە سوتىد ئەخوا. ئەلى: (ھەتا ئەم ناموزايەم نەكوژم - چونكە پەناى بردۆتە بەر تورك و مال و مندالى داووتە دەست ئەو - ناچمە پەردەو). پى ئەزانى كەوا ناموزاكەى لە شارىكى بچكۆلەدايە. بەخۆى و لەشكرىو ئەچىتە سەرى. كابرە خۆى ئەخزىتتە قەلايەكەو ئەمىش وازى لى ناھىتى ھەتا (۳۰) لەوان ئەكوژى. دوو رۆژ و سى رۆژى پى ئەچن ھەر واز ناھىتى. ناچار خەلكى شارەكە پەنا دەباتە بەر شىخىكى گەورە كە (۴۰۰) دەرۆشى ئەبى. شىخ دىت، تكاى لى ئەكا. كابرە ئەلى: (سوتىدىكە و خواردوومە، ھەتا نەمكوژن واز لە كوشتنى ناھىتم!). شىخەكە ئەلى: (وا من ئەچم دەرى ئەھىتم. تۆ نازايت دلى من بشكىنە). كابرە ئەلى: ئەو دوو كورم سەريان بىرە قسە ناكەم. بەلام ئەگەر بەسە دارەدا كراوم لە قسەى خۆم پەشيمان ناچمەو. ھەر ئەى كوژم!). شىخەكە ئەچى ناموزاكەى لە قەلاكە دەرئەھىتى. كە ئەمان ئەبىبەن دەست ئەكەن بەدەستىزىكرەن، شىخ ئەبەداتە بەر زاخۆ (پالۆكەى. ئەوان ھەر لە تەفەنگ ھاوتىشتن ناكەون. بەلام وا بەوھستايانە ئەبەتەقەن، ھەموو زاخۆكەى شىخ كون كون ئەبى، (ناموزا) ئەكوژى، شىخ ھىچى لى ناھ! ئىنجا كابرە ئەلى: (ئىتر بەس!) خۆى ئەبىشا و ئەبىتتت. لە پرسەيا چەند رۆژىك دائەنیشى. ئىنجا شايبەكەى گەورە بۆ پەردەچوونى خۆى پىك ئەھىتى. پاشان بەخۆى و دووسەد سوار و (۱۴) بار لىرەو ئەچىتە كن شىخ ھەموو پىشكەشى شىخ ئەكات! تا لەگەلى ناشت بىتتەو. شىخ ھەرى ناگرى؟! ئەم چىرۆكە، ھەرچەندە، زۆرى خراوتە سەر، بەلام رەوشتى كوردان پىشان ئەدات، كە تا چ ئەندازەبەك بايەخ بە پروسوورى و سەربلندى ئەدەن.

لە مالى شىخ نامان خوارە. چامان خوارەو. دەمەو ئىسوارە گەبىشتەنەو (بەرزنجە). لە دىيى (مۆرياس) و (قەلاى سرۆچك) دا، (كندرژار) كە بنى (كندرا)، ھانىيمان وردمان كرد و خستمانە جگەرەو. جگەرەكەى نەرم و بۆنخۆش كرد. (سرۆچك) لە ھەموو شوتىكىدا ئەوھى تيا دەست ئەكەو.

دىسانەو بەرزنجە

كە ھاتىنەو (بەرزنجە) ھىشتا رۆژ بلتد بوو. لە رىگا زۆر خوە (ئارەق) مان دەرەبوو. كەمەكى ماندوويش بوو. لەبەر ئەو ئەوى ئاوىكى ساردم كرد بەلەشما. لەشم پى سووك بوو. لەوى دەسم كرد بەنوسىنى يادنامەكەم ھەر ئەوئەندەم زانى (واھىتد ئەفەندى) ھاتەو (نورى) ىش لەوى بوو. چەند ميوانىكى ترىشان ھات.

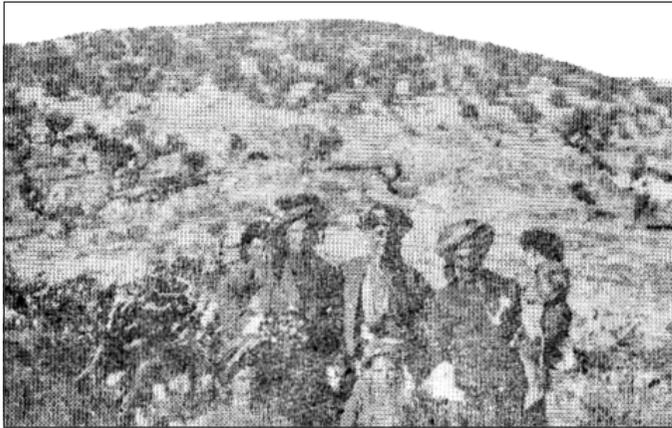
(نووسەر خۆى نامادە كردووه بۆ گەشت لە پشتىەو خانووەكانى بەرزنجە ديارن)

ئىتر ھەر بەقسەى خۆش رامانبوار، تا زەردەپەر. پاشان من و (ئىسماعىل ئەفەندى) ھەلکشايە سەر تەوقەسەرى كىتو. سەراكە كرابووه. چوون سەيرمان كرد. يەجگار رىكويىك بوو. ھىشتا نەچووبوونە ناوى. بۆ ھاتنى (متصرف) يان دانابوو، كە تۆزى چوون بەو دىوا ئاخمان خواست: كاشكى لەو پىشيش بەويمان بزانيايە. رەزەكانى (ھەرأوى خواروو) تارايەكى زىپىنى رۆژيان بەسەرا كسابوو. كىتو گل سوروەكەى وەك گولزار رازاندبووه. دلى ھزار دلدارى ئەھىنايە جۆش. ئىتر بانگى شىوان بوو، ھاتىنە خوارى چوونە كن (رەشيد ئەفەندى كارگىر) بۆ شىو. لەوى نانىكى رەنگىنمان خوارە. شەو ھەر لەگەل ميوانەكاندا رامانبوار ھەتا ساتى چوار.

بەيانى كە چامان خوارەو دەستى خانەخۆى و كارگىرمان گوشى، ئىنجا بەجوت لامان داہە سەر رىگای (ھەرأوى ژوو) كە گەبىشتىنە ئەودىو كىتو كەو نزار و لالەزارى ئەو ناوھەركەوت. چونكە لەو پىش ھەر كىتو رووتەكانى (بەرزنجە) مان دىبوو بەو بىبىنە دوو ئەوئەندە دلمان كرايەو. منىش بەفەرۆم ئەزانى كە لەو شوتنە خۆشە بەبى لادان تىپەربىن. داوام لە ھاوپىكەم كرد: لەسەر كانى و ئاوىكى سارد و سازگار لاماندا. تىر و پر لەو ناوھ شىربەنەمان نۆشى. دوو سى لادىبى، نەدىو و نەناسراو، لە رەز و بىستانەكانەو ترى و شووتىيان بۆ ھىناين. گۆرانى كوردىشيان بۆ وتين. ھەر لەو شوتنەدا بامى و تەماتە و باينجان و پەموو و كالكە و شووتى و ترۆزىشيان رواندبوو.

که له (بهرنجه) جولاین، مه به سمان چوونه (باساک) بوو. به نیوکات گه یشتینه (باساک). باساک دتیپه کی تازه بوو. هم مووی شهش سال نه نه بوو دوست کرابوو. ماله کانی له ژماره ی پنجه تیپه پربان نه نه کرد. له گه ل نه ویشا، باساک، دتیپه کی ری کویپیک و، خنجیلانه و جوانکیلان نه بوو له گه ل نه و ناوه که مه یسیدا که هه بیوو به کوششی (شیخ قادر) و (شیخ غریبی) خاوه نیه وه، باساک هه موو که سیکی تیا نه ژیا تیا نه هه وایه وه! بو ته ماشاگاه هه تا خوا هه زکا ره نگین بوو داری به پروو و مازوو، بیستان و ره ز و چنور، میتر غوزاریکی پیک هینا بوو. له ناو شاخی بلندی کوره کاژاو و لکه کانیدا پیساو هه ره هه ز نه کات، به بی دهنگی، له سه ر بانه که ی (شیخ قادر) یان له ناو باخچه که یدا، به سه ر که له به ردیکه وه، له کرده ی په ره ردگار، به رۆژان و به مانگان سه رنج بدا و وردیته وه. نه وه سه ر!

بیینه وه سه ر باسی به رو بوومی «باساک»: هه ره له تریتی ره نگا و ره نگه وه هه تا کاله ک و شووتی و کووله که و ته ماته و بامی و تووتن و سلق، هه رچی پیوستی دتیپه کی گه وه، به لکو شاریک بی تیا هه بوو و تیا په یدا نه بوو. هه تا سه بی نه به یانی میوانداری به کی پیوانه کرابین. (شیخ قادر) درهنگی په کی خست، نه گین نه ی بردینه ناو ره زی «چناره» وه ناگری بو ته کردینه وه و، گیسکی بو سه ر نه برین و، گوینه د و ناهنگی تا به یانی بو دانه مه زران دین. شه و ژور سه رما و نسرم بوو. کزه بایه کی سارد له شاخی

چاونه ندازیکی تری
باساک که (۱) شیخ قادر
و (۲) شیخ غریب (۳)
نووسه ریشی تیا دیاره.

«کوره کاژاو» وه ته هاته خواری. له بهر نه وه ناگریکی نیله نیلمان کرده وه. له پر «شیخ نه حمه د» ی ناموزابان شه و باشی لی کردین. کابرا هه رچه نه ده مه من ته هاته پیش چاو، به لام خاوه د ره وشت و کردوویه کی پیوانه بوو. باسی چه ته به تی خو ی بو ته کردم. به لینی دامی هه ندی پوولی «دوایی» «شیخ مه حمودی گه وره» و هه ره شه نامه کانیم بو بنیتری. نه گه ره هه مووم له بیر به چیتته وه هه رگیز نه وه م له بیر ناچیتته وه که «شیخ قادر» و «شیخ غریب»، نه و چیرۆک و سه رگوزشته کوردیبه خو شانه یان له ژیر ساباتی دیواخانه که یاندا، به رامبه ره به و نزار و لاله زاره بو ته گپرامه وه:

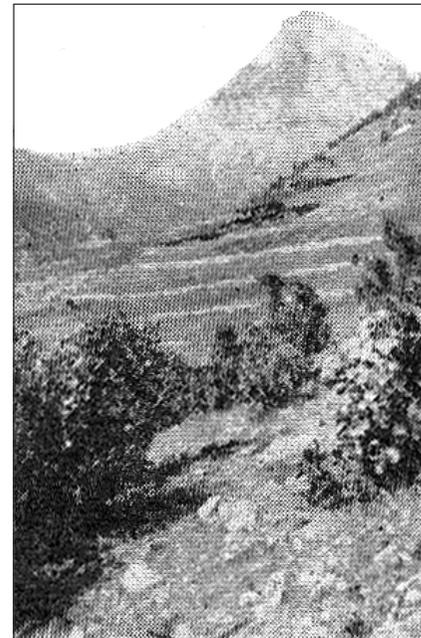
ورچه که

«کاکه حمه»، باپییری باپییری نه م «شیخ قادر» ه به کی له سی کوره ی «شیخ عیسی» بووه، که پیاوویکی زه بر به ده ست و نان بده بووه. جاریک له شگری عه جه م که هیرش ده هینه سه ر «خاکی بابان» له سرۆچکه وه، به خو ی و چه ند سواریکه وه تا سه راوه دوویان دهنی. له سه ر نه وه «سرۆچک» له ده ست خو یا نه هیلته وه! به رو بوومی ناداته ده ست «نه حمه د پاشای بابان»!

نه حمه د پاشایش پیاوویکی له سه رخو نه بی، نایه وی یه که و راست به سایه ی له شکره وه «شیخ کاکه حمه» ته می بکا. هه ره به ناوی گالته و پیواه تیبه وه خه ریکی ملکه چ پیکردنی نه بی.

جاریک له تهنگی بانگی شیواندا به خو ی و هه شت سه د سواره وه به میوانی نه دا به سه ر «کاکه حمه» دا، بو نه وه ی بی دهستی و میوان رانه گرتنی پیشان بدات. «کاکه حمه» له ماوه ی دوو سی کاتا نه وه نه نان و چیتشت بی نه گه یینتی بو نه سپه کانیشیان مریشک و پلاو نه خه نه ناو ناخوره کانیا نه وه؟! «نه حمه د پاشا» له مه دا سه رناکه وی. نه گه ری بو فیلتیکی ترا!

له وه ده مه دا له شاخی (کوره کاژاو) دا، ورچیک په یدا نه بی ری له هه موو هاتوچۆکه ری نه و دیهاتانه که

(به ماله کانی «باساک» وه، شاه کلای
شاخان، «کوره کاژاو» دهرچوه)

به بهر ده ميا ئه پوڤن ئه به ستيته وه. چهند كه سيك ئه خوا و تيبك ئه شكيتن. دپهاتييه كان و ايان لى دئ ناو پيرن سهر له كون بكه نه دهر وه. كار و فه رمانيان، هم مو پهكى ئه كه وي. (ئه حمهد پاشا) پي ئه زاني به خوي و چهند سهد سوار پيك و توپ و تفهنگه وه روو ئه كاته كورپه كاژاو، تا پي لاديبه كان له و ورچه زهر به ده سته رزگار بكا. ئينجا ليتره، (پاشا) داو بو (كاكه حمه) ئه نيته وه.

بو ئه نووسن كه بيته ئه شوينه پيكه وه راوي ئه و ورچه به دكر داره بكن. (كاكه حمه) به خوي و چهند سوار پيكه وه ئه چيته لاي. به لام ربي (شيخ مارق) ي كورپي نادات كه خوي بخاته ئه و داوه!. (شيخ مارق) يش كورپي زور لاوچاك و توانا و به هيز ئه بي. كه باوكي ئه روا به شه رمه زاري ئه زاني به ئيلتي باوكي به بي خوي برواته ئه و راه. هه لئه سى به ته نيا سواره روو ئه كاته له شكري (ئه حمهد پاشا). له گه ل (كاكه حمه) ئه بييني دلي دائه خوربي ئه لي: (ئه و كورپه كم له ده ست چوو!). له گه ل ئه و هيشدا به (ئه حمهد پاشا) ئه لي: (به رمووي كه س له سواره كانى ته فه نه كات. مارقى كورپي ده چيته مه يدانى ئه و ورچه وه!) وا پيك ئه كه وي ورچه پهيدا ئه بي. (شيخ مارق) بو ئه چيته گوڤي وه ده ست ئه كهن به زوران گرتن. ده ميكي دريژ راه بو روي. هه ر دووك خوه (ئاره ق) ي رهش و شين ده رئه دن. به لام هه ر ئه و ده مه ئه بي، هه ر ئه و ده نه ئه زاني و رچ ئه كه ويته زه وي (شيخ مارق) به سه ريه وه ئه بي، چوار په لي ئه به ستيته وه!. (ئه حمهد پاشا) دليكي مه رانه ي ئه بي، له گه ل ئه و هيشدا كه دوژمن زاده يكي خوي، به چاوي خوي، به سه ركه و توو بييه وه ئه بي، گه لي دلشاد ئه بي، پاداشيكي گران به (شيخ مارق) ئه دات!.

به رازه كه

ديسان داو داوي (ئه حمهد پاشا) به بو (كاكه حمه) ي ئه نيته وه!. له ناو ئه و (شاره زوور) هيشدا به رازيكي درنده پهيدا ئه بي. ري به هه زاران ئه گري. به سه دان گيان له بهر و پياوان هه لئه دري. (ئه حمهد پاشا) به خوي و چهند سهد سوار و تر و تفاقى شه روه ده چيته لاي (بيستان سوور) وه. ده نيترى به شوين (كاكه حمه) هيشدا، (كاكه حمه) ناموژگاري (شيخ مارق) ئه كات: نه يه ت. (شيخ مارق) ده نگ ناكات هه تا باوكي ئه روا. كاتييك ئه زانن له پاش باوكي، (شيخ مارق) يش به ته نيا سواره پهيدا ئه بي. (كاكه حمه) ئه م جاره، به ته واوه تي ده ست له كورپه كه ي ئه شوا. (ئه حمهد پاشا) هيواي وا ئه بي، به رازه كه راوي (شيخ مارق) بكا و بالي (كاكه حمه) بشكي! به لام (پاشا) به هه لئه دا ئه چي، چونكه ده ست و بازووي (شيخ مارق) له وا نه نابي كه هيزي و رچ و به راز سستي بكا. (شيخ) به ده ستي خوي ئه بي، نايه لي كه س ئه و به رازه بكوڤي. ئه لي: (جا چ هونه ريكي تيبايه به مه نده سواره ئه م به رازه به توپ و تفهنگ بكوڤي. به خوا به زورانبازي نه بي ناي كوڤم!. ئه مه ئه لي و ده ستيه جي له ئه سپه كه ي باز ئه داته خواره وه. فه ره نجيبه ك به ده ستي چه په وه، و شيريكيش به ده ستي راسته وه ئه گري و به ره و رووي به رازه كه ئه چي. به رازه كه ئه بييني هه لمه تي بو ده با. شفه ريه ك بو (شيخ مارق) دائه وه شيني.

(شيخ) فه ره نجيبه كه ي ئه داته بهر. شفه ركه ي به فه ره نجيبه كه دا ئه چي. هه تا به رازه كه خه ريكي شفه

ده ره ينانه وه ئه بي له فه ره نجيبه كه، (شيخ) شيريكى لي ئه دا هه ر چوار په لي ئه په ريني. به رازه كه ئه كه وي. (شيخ) به يده ستي ئه كا. ئه يبا ته كن (ئه حمهد پاشا). (پاشا) ديسانه وه پاداشيكي گه وره ي تري پي ئه به خشيته وه!.

وه نده ري نه ۱۹۳۲/۹/۶

(۶)

به ياني هه رسيكيان له گه ل دواني كه ي (باساك) يدا چووينه (وه نده ري نه). ريگا كه مان به ناو دار به روو و ره زا ئه روڤيشت.

له بهر ئه و هه گه رما كاري لي نه كردين. ئه و شاخانه ي ئه مانه بري، هه موو په لوپوي شاخي (كورپه كاژاو) بوون. ئيتر شوينه كه ي له وا نه نه بوو پياو به بي دهنگي پروا به رپوه. له بهر ئه و هه كه وتينه گوڤاني وتن. (شيخ سمايل) گوڤاني لاديبه كانه، منيش هي خويندنگا، كورپه كه ي كيش به تاوازيكي خو شه وه، ئه و كيو و كه ژ و دؤلي چبايه مان پر كرديوو. تاو تاو منيش ئه گه رام بو قسه ي خو ش تا ئه واني پي دلخوش بكم. زورمان به م ته رحه به سه ر برد. ده مه و نيوه رڤه يشتينه (وه نده ري نه). ئيره يش ديي شيخان بو، (شيخ نه جيبى شيخ عه لي ده ره ميانه) ي به سه ره وه بوو. باوكي ئه و (شيخ سمايل) ه بو، كه له گه لمان بوو. به رته نگ و تاريكي مال، له مال لامان نه دا. (شيخ نه جيب) بردينه بن دارگوڤي بيه وه. كه پشته وه ي باخچه يه كي گولي رهنگاو رهنگ بوو. ته نيشته كانى ريزييك چنار و چنوور بوو. به رده مه كه يشى شوينيكي فراوان بوو. به ره ز و به هه موو رهنگه دارتيكي به رداره وه جوان بوو بوو. چوار لاهه ي به شاه كلاوي (كورپه كاژاو) و باسكه كانى ته نرابوو. ئه و شوينه. به لاي منه وه، هه موو شوينه كانى تري سرچوچكي ئه هينا... چونكه دارگوڤي و چناره كانى به شه مال و كه زباي كورپه كاژاو باوه شينيان ئه كردين. رهنگي كه سك و سووري شاخه كه و دامينه كانى، بيچگه له وه ئه و تارا زيرينه ي كه رۆژ به سه ر و پوته لايكي شاخه كان و داره كانيان دابوو، به ته رحه ئه و شوينه ي دلگير كرديوو، ناخمان ئه خوارد كه ئه و چهند رۆژه ئه و شوينه مان نه ناسى بوو. (شيخ نه جيب) هات، هه موو له به ري هه لساين، پياويك بوو باريكه لانه و كه له گه ت. ده موچاويكي دريژكوڤه و چرچ و لوچداري هه بوو. ريشيكي ماش و برنجيشي هه بوو. به لام له گه ل ئه مه ييشدا به ته رحه يكي وامان له گه ل ئه و دا، وه كو هاوده مي چهند ساله بووبين به يه كه وه و ابوو. ئه و ده موچاوه ي كه چه رخي چه پ گه رد به و ده رده ي بردبوو، له گه لماندا به ته رحه يكي ئه كرايه وه، «شيخ نه جيب» وه ك گوڤيكي گه شاره ئه جووه دلمانه وه. بو له ميوانداري خوي و كورپه كانى مه پرسه. له و نان و ميوه جوان و رهنگينانه ي مه كوڤه ره وه، بزانه خوي چوڤ پياويك بوو؟! كه قسه ي ئه كرد ئه وه مان له بيه ئه جووه وه كه له بهر ده م لاديبه ك دابووين، خو مان له به رده م پياويكي مه ند و زرنگي چاكدا ئه دي، كه ده ردى (كورد) و (كوردستان) ي به ته واوه تي بو ده ركه وتبوو. ئه يه ويست ساڤيژي بكات. به لام بي ده ستي نه ي ئه هيشته دلي خوي به جي بيتي. هاواري بوو: بوچي خويندنگايه كي پيشه سازي و كشتوكال له (سليماني) دا ناكاته وه؟. تاكو (كورد) فيري چاندين و كرمي ناو ريشم به خيوكردين و دروستكردين

ماووت و بهرهمهیتانی شه کر و رواندنی داری چا... بی. هاواری بوو له دهست بلاوونوهی شه کر و چا و ماووت و کلهولیهلی ترکه بیگانگان له ناو کوردستاندا ته بیان فرۆشتن.

ئهیگوت: «ئهمه به یارمه تی میبری و دهست و بازووی خوینده واران پیک دیت. ئیمه ئه شی بو ئه وه بگه رتین هیج له ئه وروپایی و بیگانانی نه کربن. ئه شی شتیکی وا بدۆزینه وه که جیتی چا بگرتیه وه. چه وندهر بروینن بو شه کر دروستکردن ماکینه ی چین و رستن و کیتلان و چاندن بهیتین بو خا که که مان تا ئه وی هه مانه به کاری بهیتین، خۆمانی پی به خیتو بکه یین، دوژمنی بیگانیه شی پی رووت بکه یینه و!».

پاش نیوه رۆکی درهنگ چوینه رهن و باخه کان. هه موو رهنکه ترتیه کمان چا و پی که وت. هه لئوژه و هه رمیشمان به دی کرد. (وه ندرینه) هیچی سه یر نییه، ئاوه که ی نه پی. هیتنه سارده ترتی تی ده خرئ شق ئه با!. ته نانه ت ئه لئین مه رتیکی تیا ما بووه وه ته قان دیووی. له وی به و به رزییه وه گه لئ سه یری ئه و ته ماشا گاهه رهنگینه مان کرد. گه لئ چیرۆک گتیرا یه وه. به جوانم زانی ئه مه یان لئ بگتیرمه وه:

ئه فغانیه کان

(شیخ سمایل) وتی: ئا لیره دا بوین - دهستی کیشا بو مزگه و ته که ی وه ندرینه - کابرایه کی ته نگه زلی مته زه به سه ر به خۆی و کۆلپیک و گۆچانیکه وه په هه له داوان هات. ئیمه یش به فارسی پیمان وت: (فه رموو). وتی: «دانانیشم هه تا نه تیرن هاو رتیکانی که یشم نه دۆز نه وه. ئیمه شه ش که س بوین، پیکه وه. هه ریه که مان به لایه کدا رۆیش ت ئا و بدۆزیتیه وه» ئیمه یش ناردمان به دوویاندا هه ر پینچه که ی که یانمان گرد کرده وه و ئیوارئ و دوو رۆژی تریش میوانداریه کی زۆرمان کردن. لیمان پرسین، وتیان: «ئیمه گه شت ده که یین، بو گیای به هادار ئه گه رتین. بیکه یین به (ئکسیر)، بو داووده رمان و زپ و زیو. ئهم شاخی (کوره کاژاو)، وه کو بیستوومه مانه ته رحه گیایه کی هه یه به شه وه وک گه وه هه ر ئه دره وشیتیه وه. به رۆژ ده ر ناکه وی. (گیا هه رجن) ی پی ئه لئین. پیاو که خۆی هه لی که ندی ئه مرئ. له به ر ئه وه یه نین گیسکیک به پینچه که یه وه ئه به ستینه وه. له دووره وه ئه و گیسکه به ر به رد ئه ده یین. هه تا گیایه که له بن هه لئه که نئ. ئیتر گیسکه که ئه مرئ، ئیمه ش گیایه که پوخته ئه که یین و بو کار و فه رمانی خۆمانی به کار ئه هیتین!». بو به یانی داوای براکه می کرد که له گه لیا بچی بو سه ر کوره کاژاو، به لام ئیمه مه ترسیمان لئ ئه کردن، باش بوو به سایه ی خواره وه هه تا براکه م له به رنجه وه هاته وه، ئه وان ئارامیان نه گرت، لیمان داچوون بو دیتهاته کانی تر. تومه ز ئه مانه مه به ستیکی خرایبان هه بوو، له به ر ئه وه له هه ر لایه ک داوای پیاویان کردبوو نه یان داوونئ. ئیتر خوا وای ریکخست لئه ده نه دیی (زتییه). کوری کویخا که به ناوی میوانداریه وه دلیمان ناشکینئ به ته نیا سواره ئه چیته سه ر شاخی (زتییه)، له وی ئه فغانیه کان به هه ر شه شیان ئه یگرن و ئه یخنکین! سه ره و ژیر به داریکا هه لی ئه واسن! ناگرتیکی نیله نیلی له ژیردا ئه که نه وه. بو ئه وه ی پیوی له شی بتوتیه وه تک تک رۆنه که ی بکه ویته خواره وه، ئه وانیش کۆی بکه نه وه. بام لیره ئه مان به جئ بهیتین. بیینه سه ر باسی کویخا.

«کویخای زتییه که له شار ئه گه رتیه وه باسی کوره که ی بو ئه گتیرنه وه هه ر به و شه وه به خۆی و چه ند

سوارتیکه وه پی شونئیه ئه فغانیه کان هه لئه گری و روو ئه کاته شاخه که ی زتییه. تا به یانی ئه سوورپته وه هیج نابین. به ئاهیتی سه رد و لیتوتی که به گه رده وه بو قورپتوان، به رنجه رۆیی له شاخه که وه دیته خواره وه، بو ماله وه. خوا و راستان ئه و به دخوازانیه بان دیته ری. که له دوور ته ماشا ئه که ن دوو که لیک دیار ئه پی. ئه چن به پیره یه وه که ئه بین ئه و شه ش ئه فغانیه کان ناگریان کردۆتیه وه. کوره که ش سه ره ونخوون هه لئو سراهه ته سه ر ناگره که! جارئ هه ر له دووره وه ده سرپرتیک ئه که ن دوانیان لئ ئه کوژن. ئه چنه سه ریان ئه وانیش چوار په ل ئه به ستنه وه، دوونیان ئه نیرن بو شار بو بالبازانه. دووانه که ی تریشیان ئه به نه ماله وه. هه ر رۆژ کوتیک گۆشتیان لئ ئه برن، هه تا ئه مرن!».

ئیتر هه ر ئه و شه وه سارده له وی ماینه وه. به یانی به جوته به ره و شار چوینه وه بو (سلیمانی).

سرۆچکم چۆن دی ۱۹۳۲/۹/۷

(سرۆچک) یه که به شی چوار لای سلیمانییه. ده راوی به شتیکی گه وه ی خا که که له سه رچاوه ی سرۆچکه وه دیته ده ری. سرۆچک به کۆمه ل دیتهاته کانیه وه تیکرا به ده ست کورانی (شیخ عیسا) و (شیخ موسا) وه بوو. (شیخ عیسا) نزیکه ی (۸۰۰) سال له مه وه به ر پیت پیی که وتبووه سرۆچکه وه. ئیتر له و ساوه هه چ به روویومی بو میبری ده سته که وتوه به ره و رووی ئه و شیخانیه

کردۆتیه وه. دیتهاته کانی پرن. خانووه کانی دوو نه و من، شپوه یه کی سه یریان هه یه. تۆزی له هی (سلیمانی) دووره. هه ردتییه، یه کئ، یان گه لیک له و شیخانیه سه ردارئ ئه کات. هه تا چوار سال له مه و پیتیش لادتییه کان به ده ست زۆر و سته می ئه و شیخانیه و تازاریان ئه چیتشت. ئه و شیخانیه له ده می (بابان) ه کانداه ده ستیان سه ندبوو، یاخی بوو بوون.

(سرۆچک) له گه ل ئاوه میشیدا توتوتیکی بیتشوماری چاک لئ ئه کرئ. بیجگه له وه، هه موو رهنکه سه وه وات و دار و دره ختیکی تیا ئه چیتدرئ. خۆ ترئ و هه رمئ و هه لئوژه ی هه ر باس نا کرئ بو زۆری. نیوه ی میوه هاتی شاری (سلیمانی) له سرۆچکه وه دیت. ته نانه ت جیتی وای هه یه تریکه ی به ر ده می به فریارین ئه که وی!

سرۆچک له ته ماشا گاه و ئا و باریشدا هه ر ده له مه نده. شاخی کوره کاژاو که هه ر له شاه کلاویک ئه کات، له ناوه راستیدا بلند بوته وه. ئهم شاخه به ته رحیتیکی وا زه وییه که ی به پیت کردوه له دووره وه بستیک زه وی رووت به گران به رچا و ئه که وی.

له به ر شیرینی و رهنگینی کوره کاژاو به سه رتینی (بابان) ه کان و شیخه ده سته داره کانی (سلیمانی) و پیاوه گه وره کانیان سه یرانگا هیتیکی یه جگار گه وره بووه. هیتنه به رزه، هه موو شاره کانی چوار لای سلیمانی لیه و دیاره. به هاران که ته رزه ئه بارئ (کوره کاژاو) به (مانگه شه وه)، که مروارییه کی خوا کرده ئه بریسکیتیه وه. له به هاردا گژ و گول و گیا به ته رحیتیکی لئ ئه کا، نه مه ل ئه میتئ، نه گیانله به ر، نه

کامیل

ئەو بوو پار که هیشتا شیخ مەحمود خۆی ئەدابوو بە دەستەوه، مەحمود جەودەت و حامیدی برای له شیخ تەکانەوه و خۆی دایە دەست ئەو حکوومەتە ی له دەست زۆری هەرایان کردبوو. بەلام کامیل هەر خۆی ئەدا بە دەستەوه، هەردەمه له هەرد و شیوێکدا خۆی دەشاردەوه، هەتا ئەم حەلە:

که فەیسەل پاشای عێراق چوو پێنجوین هەر بەو تەرحە ماپووەوه، ئەمجارە هاتبوو ناو خێوێ تەکە ی فەیسەل، خۆی هاویشتبوو بەرگای ئەووە (؟)، ئەویش لیبی خۆش بوو.

فەیسەل ئەمجارە له هەلسان و دانیشتنیدا گەلێ کەسی له خۆی دلێه شاند. کوردەواری ناو شار و دێهاتییهکان بە جارێک دل شکستە بوون، لەسەر ئەو شدا (۱۲) هەزار روپیە له کیس بەلەدیە ی قوربەسەر چوو، لەسەر ئەو شدا خەریکە چەند دێیهک لهو ناو دەشتی قزڵجەیدا دەکری.

بەم بۆنە یەو ئەزایەتی پیاویکی چایچی کورد دەگێرنەوه، لەناو چوار باغی پێنجویندا (فەیسەل) بەشە زەویەکی جوان دیتە پێش چاو، بە جگەر دلێ دەگێری، (ئەمەین)، چایچییهکە بانگی دەکا هەرچەندە له گەلیدا دەکا و دەکوژی ئەمەین پێی نافرۆشی... فەیسەل بۆی دەکا بەسەد لیرە ی زەرد، بەساردییهکەوه دەلێ: «نە! نایفرۆشم!...».

.....

.....

(زۆر بەداخەوه، لێرەدا دەفتەرەکه لەوه دەچێ پێنج شەش پەردە ی لێ کرابیتتەوه، بۆیە پاشماوە ی ئەو پەردە دراوانە بەدەرزێ ناوەراستی دەفتەرەکهوه ماوه، ئەو شە ماوەتەوه تەنیا پەردە نیویکە و ئاوا دەست پێ دەکا: (أ.ب):

... شەو، هەر کەسە لەمەالی خۆی نوستوو ئاگای له هیچ نییە، لافاو له گۆیژە بە هاژە هاژە هاتۆتە خوارەوه. ئیتر ئەو خانووه و رای داوه، منالە و بەسەر بیتشکەوه بردویتی، بازار و دووکانە تیک و مەکانی داوه، قەیسەری نەقیبی شکاندوو چوو تە ژووڕەوه هەرچی شەکر و چا و کووتال بووه بەجاری بەناو ئەو هەموو کۆلانانە ی دەرگەزێن و سەر شەقامدا راپێچی کردوو تە شیوێکانی خوار جوولەکانەوه.

ئاو بەتەرحیک بووه تا بالا پیاویک ئەو خانووانە ی گەردەکی گۆیژە و لای مزگەوتی گەوره و مەلکەندی پێ کردوو. لەو نیو شەوهدا قیژ و هوری دایکی رۆلە خنکاوان و زریکە ی مندالان بەدەم ئاوهوه، قور پێوانی مال کاول بووان گوتی پیاوی کەر کردوو.

قور و چلپاوی ناو بازار و دووکانان تا سێ رۆژ پاک کراوتەوه، له مەدا گەلێ مالتویران بوو، گەلێ کەس نابوت بوو، گەلێکیش بێ رۆلە و دایک و باوک و خوشک و برا مایەوه!!

ئەو زیانە ی بەراورد کراوه دەلێن له ۳۰ هەزار دینار کەمتر نییە، کاری کۆمەلێ (هیلالی ئەحمەد) ی بەغدا راست بێ، گەیشتن بەهاوارباند و چوونە سلیمانی ۲۵۰ دیناریان دابەش کرد بەسەرباندا و ۲۰

له وەندەرێتەوه وێنە ی شاخی رەنگینی کورەکاژاو گیراوه

پیاوان، دلێان نەخروشی و، کەمەندکیش نەبن و، نەچرێن و، گۆرانی نەلێن و شەو و رۆژیش لەویدا نەکەنەوه. بێجگە لەمە (کورەکاژاو) هەموو رەنگە گیایەکی بەهاری کیمیایی هەبە. خۆ گیانلەبەران هەر باس ناکری که چەند لەویدان. پەل و پۆکانی (کورەکاژاو) که هەموو سەرۆچک ئەگرەنەوه له هەرچی دار هەبە بەسەربانەوه یە. داری گۆیژ، قەزوان، باسقەندە، هەلووژە، بەلالووک، گیتلاس، پێواس، هەرمی، بەهی، تری... هەموو تەرحە دارێکی تیا یە، که گیرفانی لادێیهکان پێ ئەکەن له پوول و پارە. ئەم شوێنە خۆشە کاری کردۆتە رەوشتی سەرۆچکییهکان. شیخەکان و لادێیهکانی تریش هەتا خوا حەز بکا، جوامیر و توانا و لەش سووکن. که ئەچیتە مالتیان سەریان له ریتایە. بەگەوره و بچووکهوه میوانداریت ئەکەن. خۆ بەزم و ئاهەنگی شیخانی ئەوێ هەر باس ناکری. زۆریان دلته و دلکراوه و گۆرانیبیژن.

ئەم شاخە بەرزە لووتی هەموویشیانی بلند کردۆتەوه. له ئازایەتیدا بێ هاوتان. له شەرا شیرن. له سواری و تەفەنگ ئاگردان و خۆ بەکوشتندا دلێرن. بەکۆمەل بیریکی پاک و خاوتنیان هەبە. هەموو شتیکی راست و رەوان پەسەند ئەکەن. (نیشتمانی کورد) یان خۆش ئەوێ. حەز بەبەرزێ خاکەکیان ئەکەن. قینیان له هەموو بێگانە بەکە. ئارەزووی شت دروستکردن و خویندن و چاندنیان زۆرە.

(شاگر فەتاح)

(شاگردێکی خویندنگای بلندی پرومانا له لوینان)

۱۹۳۲/۹/۷

دیناری که شیان له به عدا له ملا و له ولا بۆ کۆکردنه وه، ئەگین گەلجی گیانی که دهبرایه وه ئاسمان!...^(۱) قوتابییەکانی به عدا: منبیش له به عدا له قوتابییە کوردەکان چوار دینار و سێ سەد فلسم بۆ کۆکردنه وه و به سایه ی ئەو کۆمه له وه بۆم ره وانه کردن بۆ سلیمانی. ناویشیانم له رۆژنامه کاندای نووسی تا برا کوردەکانی که شمان بینه جۆش، ئەوانیش شتی کۆ بکه نه وه و بینن.

ته مسیل

که هاته وه سلیمانی قوتابییەکانی قوتابخانه ی سانه وی خه ربکی ته مسیلی (سه لاهه دینی گه وه ره) بوون، توانیان له (۱۵) ی مانگی رۆژوودا به شپه یه یکی جوان ده ری بینن. منبیش به سایه ی شه وگاری درێژی ئەم مانگه وه توانیم کۆمه لێکی (۲۰) که سی له دهسته ی براکام ریکخه م، ئیتر هه موو شه ویک له شویتیک گرد ئەبوینه وه به یاری و گه مه و قسه ی خۆشه وه خۆمان خه ربیک ده کرد، پاشان (بۆ که لکی لیتقه وماوانی لافاو) توانیم بیانیه تیمه وه سه ر ئەوه ی کۆمه لێکی ته مسیلی له و چهند که سه ر پیک به یین. به راستی هه موو به مه ردا نه هاته ن به شپه وه، هه تاکو له ناوچه ی شه ش رۆژدا یه کتیکیان موسته فا سائیب توانی دوو چیرۆک له زمانی بێگانه وه بگۆرێته سه ر کوردی و دابه شی کا به سه ر ئەوانه دا که یارییه که ده که ن. منبیش چیرۆکیکی پیکه نینی (۱۸) لاپه ره ییم ریکخه ست.

(۱) له مانگی تشرینی دووه می ۱۹۳۲ لافاو پیک له شاری سلیمانی رووی دا، به لام وه ک سه رچاوه کان ده لێن زبانی مالی زۆر داوه و زبانی گیانی نه بووه.

هه ره به م ناسۆره وه هه مدی ساحبقران هه لبه ستیکی داناوه و ده لی:

سالتی جارێ هه ره ئه بێ ئەم شاره بێته مه زبه له
یا به بۆمبـا، یا به ئاگر، یا به بارانی په له
بۆچی بووینته مه سخه ره ی ئه رز و سه ما ئە ی مه مه له که ت
بۆچی بووینته مه عه ره زی ئافات و فیتنه و وه له وه
خه لقی وه ک تینووی به راو ن بۆ ئه ی باران که چی
به و ئه بارانه ئیمه ت خسته ئەم مه رگه مه له
یا به حالی ئیمه گریا گۆیژه فرمیسیکی به خوړ
هات و لیتشای سلیمانی که خسته زه له وه
ئەم برینانه زه مانه هه ره ده بێ سا رێژی کا
(هه مدی) ئەما بۆ ئەمه ش پیتیسته: سه عی و هه وه سه له

بۆ زیاتر بره وانه:

۱- دیوانی هه مدی، چاپی ۱۹۵۷، ل ۱۰۴-۱۰۵.

ب- ئەکره می هه محمود سالت ره شه: شاری سلیمانی - ده زگای رۆشنیبری و بلا کوردنه وه ی کوردی - به عدا ۱۹۸۹، ل ۳۲۹.

هه موو داماننا که شه وی جه ژن ده ست پێ بکه یین، هیوامان وا بوو که هێچ نه بێ سێ سه د رۆبیه یه ک کۆ بکه ینه وه، بۆ ئەو هه ژارانه. به لام (واحید مه جید) ناو مامۆستا یه کی ترسۆک بوو، بووه خۆره و چووه گیانی مامۆستاکانی تره وه، هه رچه ند هه ولتمان دا له که سه نه ترسن و بیکه ن؛ چونکی بۆ ولاته قوربه سه ره که یانه، گوتیان نه گرت... هه ره ئەوه نده ت زانی ئەوانی که ییش پێیان زانی، کۆمه ل سارد بووه وه، موسته فاش ئەوی نووسی بووی له داخا دراندی، به سایه ی چهند به دیکه وه ته مسیل تیکچوو، ئەو چهند هه ژار و به سه زمانه ش له ژیا نه وه بێ به ش کران!!

شاکر فه تاح

یه کێ له قوتابییانی بیعه سی هه نده سه

بۆ ئینگلیته را دوایی سال^(۱)

هه رچه ند نه یکه ی نو مانگ له (فه له ستین) و (لوینان) دا مامه وه بۆ خوێندنی زمانی ئینگلیزی^(۲)، به لام هه رچی ئه رک و ئازار و نه خۆشیه که له (به عدا) تووش بوو بوو له بیرم چووه وه. له به عدا دا که هه رگیز نه ندروستیم به خۆمه وه نه ده دی، له (فه له ستین) و (لوینان) دا گه بشته مه ئەوه ی ته ندروستی و ئازادی و کامه رانی. ئەمه ییش هه ره له به ره ئەوه نه بوو که ئاو و بای هه واری نوێم له هی کۆنم چاکتر بوو، هه ره وه ها له به ره ئەوه ییش بوو، که لێره دا هه ستم به سه ره به ستی و ئازادی و چێژکه ی جوانی و پێشکه وتن و کامه رانی ده کرد. خۆ سه روشته که ییش له وێ بوه ستی که سه رتا پا له سه روشتی کوردستانی ره نگینی ده کرد. داخه که م به هۆی گێژه له وه که ی زرنگ کاری (السیاسه) یه وه ناردن (بعشه) که م له ده ست چوو! کاربه ده ستانی نوێ زۆردارییه کی زۆریان له من، به لکو له هه موو کورده واری کرد! وه ک له وه پێش بریار درا بوو، نه تیرام بۆ زانکۆی (ئوکسفۆرد و که مبردج). هه ره هه ول و ته قه لایه که م دا بۆ چوونه ئەوروپا به فیه رۆچوو^(۳)!. سالتیکی تریشم له ده ست چوو! بۆ سالتی سیه م ناچار بووم چوومه (زانستگای ماف)^(۴).

له به عدا هه ره سێ سالتی که م به سه رفرازیه وه برده سه ر. به لام خه م و خه فه تی رۆژگار و ئه رک و ماندوو بوونی خوێندن دیسانه وه کز و لاواز و بێ هیزی کردمه وه!. گه لیک جار له تاو ئاواره یی و ئازاری کاره سات، ده ردی دلێ خۆم به گریان سا رێژ ده کرد! جیهان له به رچاوم تاریک بوو بوو. نه م ده زانی له ژیا ندا ئەمه نده فرۆفیتل بازی و چاو ورا و زۆرداری و به دخووبی هه یه. له گه ل ئەمه ییشدا، هه ستم ده کرد به چاکه ی

(۱) هه تا ئێره له ده فته ری (یادنامه کانی سالتی ۱۹۳۲) دا به و دوای ئەمه دێینه وه سه ر ده سنوسه که ی (ئاوێنه ی ژینم ۱۹۸۸).

(۲) مامۆستا له ده فته ره ده سنوسه که ی ئەو کاته یدا ده لێ: «... مامه وه بۆ مه تریکۆلێشن».

(۳) وه ک ده رده که وێ ئەو سالتی خوێندنی له (بروما یا) له لوینان وه ک (ته هید) یک وا بووه که زمانی ئینگلیزی فیه ربیی و دواتر بینن بۆ به ریتانیا - ئوکسفۆرد، به لام به هۆی باری سیاسییه وه ناردنه که ی چاوی لێ پۆشراوه. جا روونی ناکاته وه ئەو باری سیاسییه په یوه ندی به خۆدی خۆیه وه بووه یان به ره وه شی گشتی دنیا وه؟

(۴) مه به ستی کۆلیجی یاسا، - قانون، حقو ق-ه.

خەم و خەفەت و ئەرك و ئازاری كارەسات. تەماشام كرد وەك مامۆستایەکی زرنگ و كارگوزار فیری (راستی ژیان) دەكەن. هەرەها فیری زۆرانبازی و بەرهنگاری کردنی زۆرداری و نەخۆشی و هەژاری و نەخۆتندەواریم دەكەن لەناو (كوردەواری) دا. لەم دوو سێ ساڵەدا چ بەوتار، چ بەنووسراو، لە چاپكراو و چاپ نەكرا، و، گەلیك بەرهمی و پێك هینرا. لە شوپنێکی تردا بەدریژی باس دەكرین. ئەم بەرهمانە و هەندیک فەرمانی تر، لەگەڵ پێگەیانندی خۆمدا ترووسكاییەکی هیوایان لە تاریکی دڵمدا داگیرساندبوو. جاروبار ژیانم بەخۆشییەوه دەهاتە پێش چاو، بەتال و شیرینیەوه. زۆر جاریش تەنگوچەلمەمی تەندروستیم دەیخستە پشم و قین و رقەوه، دەیخستە دوژمنایەتیەوه، هەلەمی گەورە گەورە، پێ دەكردم، كە زۆر دور بوون لە من بوەشیتەوه... لەمەدا زۆرتر رقم لە خۆم دەبوووە خەفەتم دەخوارد بۆ خۆم كە ماوەم دەدا خەفەت بمخا!... لێرەوه هەستم بەخۆم كرد: هەرەك تەندروستیم لە دەست چوو، بەهۆی ئەندازە نەگرتنەوه^(۱) لە میانی (ئەرك) و (ماندوو و حەسانەوه) دا، هەرەها ئارامی گیانیشم لە دەست چوو بەهۆی نەمانی (خۆشەویستی) یەوه لە دڵمدا!... ئینجا لەسەر ئەم دوو بنچینەیه چاردی (لەش) و (گیان) ی خۆم دەكرد!... بەلام سالانی بەسەردا تێپەری ئینجا چومەوه سەر دۆخی جارن!

سالیکی سەیر

لە سالی ۱۹۳۳م سەیرترم نەدیوه! سالیکی پر كەیف، سالیکی پر ئازار. سالیکی بێ فرمان، سالیکی كاروباردار. سالیکی بێ قوتابخانە، سالیکی پر خوتندن و بێ خوتندن! خۆشی و دلگەشی، ناخۆشی و دلتنەنگی، سەرسووكی و ئەرك گرانی، ژینی كۆمەڵی و رابواردنی تەنبايي، هیوا و رەنجەرۆیی، هەمووی لەم ساڵەدا بۆ من كۆبوو بوو. گاهێ لە ژوورێکی چوار لا گیراوی دووكەلداری بچووكی رەشدا، خۆشییەكم هەبوو كەس نەیبوو، جاری واش هەیه لە گولزارێکی نەشەبەخشی خۆشی دەرا، بەدلتنەنگی و ماتی سات بەسات و كات بەكاتم رانهواردا!! لەگەڵ ئەوهشا سەر ئازادی ئەوهم كە توانیم كەمەكێ بۆ ولاتەكەم بكۆشم. سوپاس بۆ خوا.

مانگی پۆژوو

كە لە تاقیکردنەوهی مەتریکولیشن بوومەوه هاتەوه سلیمانی. بەراستی هاوێ دلسۆزەكانم، رەئووف ئەمین، جەلال محەمەد، ئەحمەد عارف... ئەمەندە بەدەوروپشتما هاتن، هیندە بەدلی من بزوتنەوه پۆژ و شەوم بەهەناسەیهك لێ دەریشت. سلیمانی شتی وای تیا نییە كە پیاو خەریك كا و پێوهی رابووری لەبەر ئەو هەبیرم لەوه ئەكردەوه لەم هاوودمانە كۆمەڵێك رێك خەم هەموو دەم پێكەوه بین ئیش و ئازاری بێ كاری روومان تێ نەكا!.

(۱) بەهۆی ئەندازە نەگرتنەوه: بەهۆی لەنگەر نەگرتنەوه لە نێوان....

شەویك، شەش حەوتیكیان بانگ كرده مالهوه تا سەعات چوار و پینچ بەقسەمی خۆش و گالتە و یاریی رامان بوارد. تومەز ئەوانیش ئەمەیان بەدل بوو ئیتر كۆبوونەوه وای لێ هات هەر شەوه بەرێكۆپێکی لە مائی برابەك كۆ ئەبووینەوه. كۆمەڵ تا ئەهات گەورە ئەبوو، دۆست و ناسیاوی پێوه نەنیشت، بەزم و رەزم تا ئەهات گەرم ئەبوو. ئیتر كۆمەڵەكەمان بوو بەخیزانێك، باسی نیشتمانپەرستی، ئاداب، زانست، پێكەنین، قسەمی سەیرسەیری تیا ئەكرا. تێكرا هەموو گۆرانی و یارییه كۆنەكان لەو كۆمەڵەمی ئیمەدا ژیانەوه. ئەمە تا ۲۸ی مانگی پۆژوو درێژەمی بەست. زۆر خۆشە بیست برا لەو شەوه ساردانەمی مانگی رەشەمییهدا بەدیار گوی ئاگردانەوه، بێ شەر و ناخۆشی تا سەعات حەوتی شەو بەگۆرانی و یاری و بەزم و رەزمەوه رابوین. شەوچەرەمی خۆش و چایی بخۆن و بخۆنەوه.

نزیکی دوو مانگیك ئەبوو لافاوەکی سلیمانی هەلسابوو. ئەم لافاوە زبانیکی گەورەمی بیست هەزار لیرەمی دابوو. بۆ لێقەوماوان شتیکی زۆر كەم كۆرا بوو. ئەم كە لە (بەغدا) بووم. لە قوتابییەكان، نزیکی (۴۳۰) فلسم كۆردبوو و دابوو دەست ئەوانەمی بەسەر لێقەوماوەكانیاندا دابەش ئەكردن. بەلام بەجگار كەم بوو. لەبەر ئەوه ویستم لەم كۆمەڵە هاوێ شتیك پێك بینم، چارەسەرێکی ئەو لێقەوماوانەمی پێ بكەم. كە بەبراکانم گوت بام (تمشیل) یك بكەین. دراوێكەمی بۆ لێقەوماوانی دەستی لافاوێ هەموو پەسندیان كرد. كۆمەڵمان رێك خست، دوو سێ سەرگوروشتەمان گۆپییه سەر كوردی خۆم یەكێکی پێكەنینم دانا، یاریكەران هەلبژیران هەر كەسە بەشی خۆی نووسییهوه لەبەری كا. وا دانرابوو شەوی جەژنی (تمشیل) كە بكرێ. كۆمەڵێکی زۆر گەورە و پیرۆز بوو. لە پێشەوه رانی شار، لە قوتابییان، لە فەرمانبەران، لە مامۆستایانی تیاوو نزیکی (۲۲) كەس بەروویەکی گەشەوه بۆ پێكەپێتانی ئەم كارە كەلكدارە هەولیان ئەدا. هەموو شتی ئامادە كرابوو. هیوا زۆر بەهێزبوو لە (۴۰) روپیەمان كەمتر دەستگیر نەبێ.

بەلام داخی بەجەرگم. خورە كەوتە ناومانەوه ترس و لەرزى یەك دوو مامۆستا و قوتابی لەوهی كە جێگاگەیان لەق نەبێ، بەدزبانی چەند كەسێکی دەرەوه كە بەناوی «خەریكبوون بەسیاسەتەوه» بەدناویان كردبوون. ئەو كۆمەڵە گەورەمی تێك و مەكان دا، نە (تمشیل) كرا، نە كۆمەڵ گیرا، نە هاوودەمی ما، نە پێكەس و هەژارانیش تۆزی سوودمەندبوون!!

ئیتر لەو كۆمەڵە گەورەیه هەر دووان و سیانە، یاخود تاك و تەرا هەر كەسە بەدلێکی غەمگینەوه خوری دابوو لایەك، یان تەمەلخانە یاخود چایخانە!...

بیعته - نیراوان

لە سالی ۱۹۳۱وه بوومە كۆمەڵی (بیعته) ی زانستی حكومەتی عیراقەوه. ئەوهیوو و لە پاش ئەو هەموو كەشمەكەشمە كە بەسەرمان هات، چووینە تاقیکردنەوه، تەواومان كرد، بەلێن و ابوو پاش جەژنی (رمضان) ئمرەكانمان لە ئینگلتەرەوه بۆ بیتهوه. ئیتر ئەوئەندە دلتیابووم لە هاتنی. لە هاتنی جەژن ئەترسام

که زوو پرۆمهوه بۆ بهغدا، ئەمگوت نەوهکی نمرةکامان هاتبیت و ئاگام لێ نەبێ، نەوهکی بیانەوی زوو رەوانە لەندەمان بکەن.

ئەگەر نەخۆشییەکی یەجگار گرانم نەگرتایە لەو دەمدا بێگومان بۆ بهغدا ئەچووم. نەخۆشییەکی یەجگار بۆ زۆری لێ ئەترسام، پارەیهکی زۆریشی لەدەست کردمەوه. بۆیهکا سلیتمانیم بەجێ نەهێشت!

تا شانزە مانگی نەورۆزیش - مارت - هیچ هەواڵێکم چنگ نەگەوت. دوايي له رۆژنامهکانی عێراقدا نووسرا من یەکێک بووم لەو سەرکەوتوانە. دەستبەجێ بەهێزەوه چوومە بهغدا کاروباری خۆم پێک بەخەم که ئەبێم سکریتیری وەزارەتی معارف ئەلێ ئێهە مەموو (دەرەنەچوون) ئەبێ تەواوی کەنەوه. ئەگەر قەسەکی ئەو راست دەرچوايه باری من له هەموویان گرانتر دەبوو. تا یەک دوو رۆژ لەبەر دلتەنگی نارامم نەدەگرت. رەنجەرۆیی زۆر ناخۆشه. بەلام بەسایهی خواوه قەسەکی ئەو دەرەنەچوو. پاش چەند هەفتەیهکیش پیرۆزنامەي سەر مامۆستاکی (B. H. S.) ی لوبانم بۆ هات ئیتر بەتەواوەتی له راستیی دەرچوونم دلتیا بووم. بەلام لهگەڵ ئەو هەموو رابواردنەشدا که له بهغدا پام بوارد هیتشتا کاسیم لەسەر ماپوو، تاریکی دلتی بەر نەئەدا. سەیر ئەوهیه له پاش وەرگرتنی (شهادة)یش، هیتشتا وەزارەت بەندوبایوی دەرەنەچوونمانی ئەخستە ناوهوه، بەلام بەسایهی هەلەمەتی خۆمانەوه که له رۆژنامهکاندا ئەمان برد، خۆیندەوارمان تینگەپاند که وەزارەت ناشییه، له نەزانین و دوژمانیەتییهوهیه ئەم بەندوبایوهمان دوانەخات. هاوین هات و رۆیی وەزارەتی معارف کەسمانی نەنارد. بەلام شیعەبەتی و کەسداری و پشت بەستەیی، سیانمانی لەسەر دڵ و دەرروونی سەر راستیی وەزیری معارف هیتشتەوه؟! ئەوان نیران بۆ بهیرووت - ئەمریکا. ئیمەیش دەستەئەژۆ له پاش جهور و جەفایهکی دوو سالی رەنجەرۆ کراین.

دەستم لەم لا بەردا. بۆ وەزارەتی (اقتصاد و مواصلات) نامەیهکم - لەسەر داواکردنی خۆیان - نارد که من شهادەتی متریكولیشنم بەدەستەوهیه، تەکا ئەکەم وەک خۆتان داواتان کردوو، لەسەر پارەي (شرکتی نەوتی) عێراق بێتیرن بەسایهی (ئەمین زەکی بەگ) وە ئەوهندە سەری گرت که ناردیان بەشوتینما، شهادەتەکیان داوا کرد، که پیشانم دان، پەسندیان نەکرد، لهگەڵ چوار کەسدا رەنجەرۆیان کردین. کەچی لەجێی من جوولەکەیهکیان نارد شهادەتیشی پێ نەبوو، بەچاو و پاو وایان له وەزیر گەپاند که هەبەتی هەتا گەپاندیانە ئینگلتەرە. ئیجا بۆیان جێبەجێ کرد که بۆ (شهادەتی متریكولیشنیش) سالیکی کەش لەوی بخوینێ! بەو جۆره لهوهشیان رەنجەرۆ کردم!...

دوايي وچانی هاوینی قوتابخانە بوو، (بابا عەلی شیخ مەحمود) بەپەله نامەیهکی بۆ ناردبووم که بەزوویی داوای (بیعەش) ئەکەیت، دلتیابە که پەسند ئەکرتیت. چونکی له (وەزارەتی داخلیه) وە داوایان کردوویت که معارف لهگەڵ چەند کوردیکی تردا بێتیری. دەستبەجێ تلغرافم بۆ هەردوو وەزارەتەکی لێدا، بۆ سەبەبیتیش چوومە بهغداد، له بەختی من عەلی کەمال بەگ که خۆی ئەمەي خستبوو مێشکی وەزیری داخلیهوه چوووبوه شەقلاوه ئەمەین زەکی نەخۆش بوو، جەمال بابان. لەوی نەبوو، خالیشم ئەمەندە تەکای

کردبوو و رووی شکێنرابوو، کول بووبوو. تەکایهک که بۆ مزیکی راستی بێ بدری، تەکایهک بۆ شتیکی وایی که منیش وەکو هەموو کەس بۆ داواکردنی ئەمەکی خۆم بێ. هەرچەندە وەزیری داخلیه و جەلال بابان - وزیري حرية- داوایان له وەزیری معارف (عبدالمهدي) کرد، نەبیسست و نەبیسست. بەم جۆره، بەبەرچاوی خۆمەوه که له دەستەي ئیمەدا، مەجید عەباس، دەرەنەچوویهکیان ناد، سیانی تریان بەخاتر و خۆتر رەوانە کرد، پاش هەموو شتیکی سەدی نەوه و پیتنجیان له شیعە نارد. منیکی که گوناھم ئەوهوو له تاقیکردنەوهدا دەرچوووبوم، بەدخوو نەبووم، شەهادەتم وەرگرتبوو، چونکی مەرابی و... نەکرد نەنیرام!؟.

له راستیدا، لهگەڵ ئەوهشا که دوو سالم له دەس چوووبوو، کەلکەلەي بیعەشم لەسەری خۆم کردبووه دەرەوه، بەلام وەزارەتی ئەشغال و مواصلات و وەزارەتی داخلیه پیتیان تازەکردمەوه. جا وەرە له بهغدادا، هێوايهکی وات له سەرا بێ و رەنجەرۆ بکرتیت، له خانیکی چۆل دابی و کەست له لا نەبێ، ناخۆشی ناومالەوه و مالی خالیم، سەرت بکاتە سەر، هەر رۆژەش بەجەوریک ئەم و ئەو بیعەشم بۆ لیک بداتەوه، داغ له دلتی کردەوهی چەند هاو دەمیکی دیش - ئەمانە هەمووی سەرت بکاتە سەر، چۆن ترووکه له دلتا ئەمیتنی و چۆن دنیای بەدکارت له پیتش چاو تاریک نابێ. خەیاڵات و هالاوی داخی دەرروونم بەتەرچیک زۆر بووبوو، هەر ئەوهندەم ماپوو شیتیم!؟.

پاشان که تینگەبیشتم بۆ بەزریهکی چەند مانگی، پیاو ئەبێ ئابین و دڵ و دەرروون و کردەوه و رەوشتی بێتیه بانی، بۆ بەختیاربیهکی کەم تەمەنی ئەبێ له پیاویتی و سەربەزری خۆی کەل بکا، شەقیتکم لەو هیوا و ئاواتە هەلدا که له بیعەشەوه دەسم ئەکەوێ. بەناوچەوانیکی پاک و دلتیکی بێ باک و سەرتیکی بەرزەوه چوومە (کلپهی حقوقی بهغداد) وە ئیستەش لەویدا ئەخوینم.

هاوێله خۆشهویستەکانم

سەردەفتەری ئەو هاویرۆی خۆشهویستەکانم مامۆستایهکی زیرەک و زرنگ و کردەوه رەنگینه. کەمال حسون، ئەم لاوه بەنرخه کەرکووکبیه، هاو دەمییهکی وای لهگەلا گرتم شوو و رۆژ پیکهوه نەبوونایه ئارمان ئەئەگرت ئەویش وەک من هەمیشە رازی ناشیرینی و شتیوهی ژیاغانی له زارا بوو. هیتندە دۆستیکی دلتسۆز دەرچوو باسی خاوخیزانی خۆی بۆ دەکردم. که رۆیشت وەک برایهکی دایک و باوکیم له دەست چوو بۆ و ابوو.

له سلیمانیدا یهکه خیزانی که خۆشهویستی خۆیان بەرنەدایێ خیزانی (صائب)ن. له مانە ئیستا حاجی توفیق بەگ، بوێژی ناودار، جەمیل جەلال نووسەرانی چاک، مستەفا صائب، یهکه لاویک که بۆ نیشتمانیهکانی خۆی بکۆشێ، ئەنوەر صائب، هادی کوردی نووسی پیکه نین هیتنەری بەناویانگ ماون. حاجی توفیق بەتاییهتی مستەفا صائب بۆنەي ناسینی من بوون بەم خیزانە. له راستیدا یهکه خیزانیکی خۆندەوارن له سلیمانیدا. قەسەي خۆش و هەوالی کوردایهتی و ئەدەبیات ئەم چەند کەسەي هەمیشە پیکهوه بەند کردوو. ریکبیهکیان، زانیهکیان، منی شەیدا کرد لەبەر ئەوه یەجگار دلتخۆش بووم که

له گه‌ل ئەم خیزانه‌دا ناسیاویم پیداکرد. بەو بۆنەییوە له گه‌ل کورەکانیشیاندا دۆستایەتییه‌کی باشم پیداکرد. بەلام داخی بەجەرگم دەستی بێ ئەدەبان کەوتە ناووه، ئەو هاودلییه‌ی من و ئەو کورانه‌ی تێک دا و بێ هێزی کرد!!.

له گه‌ل ئەوه‌شا، ئەوانی که، هەر له‌سه‌ر هاودلی خۆیان، منیش تا ئەمێم بەکزی ئەو دۆستایەتییه‌وه ئەنازم.

دوو پوورزای یه‌کتر هەن: باقی نوری به‌گ و، محەمەد محەیدین هەردووکیان له‌ هاو‌ده‌میا ئەوی من ویستم کردیان.

پیاوانه و مه‌ردانه له‌ سلیمانی و له‌ به‌غداد له‌ نانخواردن و گه‌ران و راپاردنا به‌دلی یه‌ک ئەجولایینه‌وه یه‌که‌میان نه‌هاودلم بوو، باشیش هاته‌ پێشه‌وه، دوو‌هه‌میشیان هه‌رچه‌ند له‌وه‌پێشه‌وه ئەمناسی به‌لام تا له‌م دوا‌ییه‌دا چاک نه‌بوو و دلچاکیم بۆ ده‌رنه‌که‌وت که‌مه‌ری دۆستایه‌تیمان نه‌به‌ست. ئیستاش هه‌ردووکیان له‌ کانی دلما جێگایه‌کی ناسکیان هه‌یه.

نوری مه‌لا حه‌کیمی قه‌رده‌اغی و حامید قادر دوو قوتابی (ئانوی)ی سلیمانین، که‌ ته‌ماشام کرد بێ ئەمه‌ی چاکه‌یه‌کم بۆیان بێ، ئەوان منیان خۆش ئەوی و نه‌وازشم ئەکه‌ن؛ براهه‌تییه‌کی ته‌واوم له‌ گه‌ل گرتن، ئیسته‌ رووناکی چاوانم.

وه‌ستا عه‌بدوللای به‌رگدروو و ئەخۆلی پیت رێکخه‌ری (چاپخانه‌ی ژیان) زۆر پیاوه‌تیا نواند، بوون به‌دۆستیه‌کی گیانی به‌گیانیم.

(په‌شید نه‌جیب)یش لاوتیکه‌ زۆری نه‌خویندوو له‌ گه‌ل ئەوه‌شا به‌زیره‌کی خۆی گه‌یشته‌ته‌ راده‌یه‌ک له‌ کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی و ئینگلیزی‌دا زۆر جوان ئەنوووسی جگه‌ له‌وه‌ له‌ زرنگترین و له‌سه‌رخۆترین و نازکترین دۆسته‌ نازداره‌کانی ۱۹۳۳مه‌. ئەم کورە بووێتیکی یه‌جگار زه‌بر به‌ده‌سته‌. نووسه‌ریکی یه‌جگار وشیاره‌. هیوادارم، چونکی هه‌وه‌سی ئەده‌بیاتم هه‌یه، زۆر له‌ کرده‌وی په‌نگینی و له‌ کاری په‌ندینی که‌لکه‌وه‌ر بێم. به‌سایه‌ی ئەمه‌وه (توفیق وه‌ه‌بی به‌گ)، ولات په‌رستی ناودارم ناسی، ئەم پیاوه‌ که‌ ئەچیته‌ دیوانه‌ رێکوپێکه‌یه‌ هینده‌ی شه‌یدای گیانی کوردایه‌تی ئەبی، هینده‌ش دل‌به‌سته‌ی ئادابی قسه‌کردن و زانست و زانایی ئەبی.

ئیه‌سته‌کی من به‌یه‌کی هه‌ره‌ خۆشه‌ویستی خۆی ئەژمێرێ. بۆ من ناشی به‌ده‌می خۆم بیلیم که‌ چه‌ند لای (شیخ حه‌بیب)ی تاله‌بانی و خه‌لکی تر هه‌لی داوم! ئەم پیاوه‌ وربا و زرنگه‌ش ئەو پیتی ناسیم. به‌ناسینی (توفیق وه‌ه‌بی) کانیکی زانست و ئادابم بۆ خۆم کرپی. له‌ سایه‌ی ئەمه‌وه‌ مایه‌ی کوردایه‌تی و شاره‌زایی زیانه‌ کورده‌یه‌که‌م رۆژ به‌رۆژ روو له‌ زۆری ئەکا.

به‌سایه‌ی سه‌ید حوسینی موکریانییه‌وه (میجهر ئەدموندس)م ناسی. ئەم پیاوه‌ ئەوه‌تی ئینگلیز پیتی ناوه‌ته‌ ئەم خاکه‌وه‌ (سیاسه‌ت بازی)یه‌کی گه‌وره‌ ئەکا. به‌لام من له‌ودا دۆستی نیم. بۆیه‌که‌ حه‌زم

به‌دۆستایه‌تی کرد، یه‌جگار خه‌ریکی پزاری زمانه‌که‌مانه‌، تا ئیستا به‌چه‌ندان (وته‌ی) ئینگلیزی بۆ رۆژنامه‌که‌ی (ئاسیای ناوه‌راست) له‌ بابه‌ت کورد و زبانی کوردیه‌یه‌وه -به‌چاکی- داوه‌. به‌راستی بێگانه‌یه‌کی وا دل‌سۆز پێوسته‌ -له‌ رێگای په‌روه‌رده‌کردنی زمانه‌که‌مانه‌وه- یارمه‌تی بدرێ. که‌ زانیی منیش وه‌ک ئەو سووتای پێشخسته‌نی زمانه‌که‌م وه‌ک دۆستیه‌کی چه‌ند ساله‌ تکای لێ کردم هه‌میشه‌ هاوتوێی بکه‌م و، قسه‌ و گوفتاری زیانه‌ شیرینه‌که‌ی بۆ بکه‌م. ئیستا (سکرته‌یری وه‌زاره‌تی خارجه‌ی عێراق)ه‌.

جگه‌ له‌مانه‌: (حه‌مه‌ فه‌ره‌جی هه‌له‌به‌جیه‌ی)، (ئه‌حمه‌د به‌گی وه‌سمان پاشا)، (حه‌مه‌ سه‌عه‌ید به‌گی ده‌ره‌شیش)، (شیخ محەمەدی شیخ حسامه‌دین)، (شیخ حسامه‌دین) (کورانی شیخ عه‌لاه‌دین) له‌و که‌سانه‌ی که‌ سه‌ره‌تای دۆستایه‌تیاان له‌ گه‌ل گرتووم و زۆر به‌ده‌ورما هاتوون.

به‌لام ئەوه‌ی ئیسته‌ش جگه‌رم ئەکرێته‌وه‌ ئەو به‌دکاریه‌یه‌ که‌ (حامید فه‌ره‌ج) و (ئیه‌راهیم ئەحمه‌د) و (فه‌می توفیق) کردیان. فه‌می هه‌رچه‌نده‌ مامۆستایه‌ زۆر ساده‌یه‌ به‌هه‌موو شتی باوه‌ر ئەکا، که‌وتۆته‌ ده‌ست (حامید فه‌ره‌ج) که‌ ناپاکی و دووزبانی و خۆپه‌رستی، به‌ری چاوی گرتوه‌. (ئیه‌راهیم ئەحمه‌د)یش به‌کیکه‌ له‌ هه‌ردوولا به‌دتر. ئەم سیانه‌، ئارمانجیه‌کیان له‌ گه‌ل کورانی جه‌میل سائیدا، ئەهینایه‌ کاره‌وه، ئەم (یادنامه‌یه‌ی) پێ پێس ئەبێ ئەگه‌ر ناوی بێتم. خۆپه‌رستی و ئەو ئارمانجه‌ پێسه‌، له‌ گه‌ل به‌دکارییا، سه‌نگی پرکردن که‌ زانییان له‌و ده‌سته‌ براهیه‌ی ئیمه‌دا جێگایان نایه‌ته‌وه‌، که‌وتنه‌ دووزبانی تێکمان ده‌ن.

من زوو له‌ کار گه‌یشتم زانیم ئەو کورانه‌ش و کۆمه‌له‌که‌شمان ریسوا ئەبی زوو خۆم کیشایه‌وه، داخی به‌جەرگم، مه‌لا جه‌لال و ره‌ئوف ئەمین و مسته‌فا له‌وان نه‌گه‌بشتن هاو‌ده‌میاان کردن. قسه‌ که‌وته‌ دووی ئەو کورانه‌ی جه‌میل. هه‌ر هه‌فته‌یه‌ک ئەو کۆمه‌له‌ ما، به‌سایه‌ی خواوه‌ تێک چوو. وا له‌و کۆمه‌له‌ گه‌وره‌یه‌ هات تاک و ته‌را له‌ گه‌ل یه‌کا ئەگه‌ران. کورەکانیش هاو‌ده‌می که‌سیانیاان نه‌ده‌کرد. ره‌ئوف و جه‌لال پێکه‌وه‌ ئەگه‌ران حامید و فه‌می و ئیه‌راهیمیش -به‌دخواه‌کان- بۆ خۆیان مانه‌وه‌. به‌لام ته‌واو قه‌دریان شکا. پاش ئەمه‌ که‌ ره‌ئوف و جه‌لال محەمەد له‌سه‌ری کار گه‌بشتن هۆشیاان هاته‌وه‌ به‌رخۆ، سوپاسی بیری منیان ئەکرد، که‌ زوو وازم هینا. منیش له‌و خۆکیشانه‌وه‌یه‌ مه‌به‌سم ئەوه‌بوو له‌ گه‌ل ئەو براهیه‌دا (مسته‌فا، جه‌لال، ره‌ئوف) تێک نه‌چم. له‌ راستیدا وه‌خت بوو تێک بچن -به‌هۆی ئەو سیانه‌وه- به‌لێ دۆستایه‌تی راسته‌قینه‌که‌ له‌ میژوه‌ به‌نجی به‌ستبوو به‌سایه‌ی خواوه‌ تێک نه‌چوو به‌هێزتر بوو. له‌ رۆژی شه‌شی ئه‌یلوولدا ۱۹۳۳ ئەو کرده‌وانه‌م له‌ گه‌ل هه‌ردوو براهیه‌ی خۆشه‌ویستم: باقی و محەمەد دایه‌وه‌ به‌چاوی حامید و فه‌می و ئیه‌راهیمدا. له‌به‌ر چاوی ده‌ دوانزه‌ لای شکان و په‌یمانیاان دا، ئیتر له‌ دلپاکی به‌ولاوه‌ هه‌چی که‌ نه‌که‌ن. جا نازانم!...

به‌لام من له‌ بریتی ئەو کۆمه‌له‌ ده‌سته‌جێ له‌ هاو‌ری خۆشه‌ویسته‌کانی که‌م کۆمه‌لێکی هاو‌دلیی باشترم پێکه‌وه‌نا؛ شه‌و و رۆژمان پێکه‌وه‌ رانه‌بوارد. به‌لام له‌ دلدا شینی ئەو خۆشه‌ویسته‌یه‌ که‌ له‌ کۆمه‌له‌ی پێشوودا هه‌مان بوو هه‌ر ئەم کرد وه‌ چه‌ند شه‌وان پێوه‌ی تلامه‌وه‌. خوا به‌د بگرێ!

به‌راستی نه‌و‌نده‌ی به‌بوونی نه‌و دۆستانه دلشادم هیندهش به‌دۆستایه‌تی تازه‌م له‌گه‌ل (شیخ مه‌حمودی گه‌وره) و (شیخ قادری برای) و (شیخ ره‌ئوف) و (شیخ بابا عه‌لبدا) دلخۆشم. خوا نه‌نجامی نه‌م دۆستایه‌تیبه‌مان، له پیناوی پیشخستنی کوردستاندا به‌باش بگه‌یێ! یاخوا.

(ئیسماعیل شاوه‌بوسی)، سه‌رکۆماریش که ئیستا له پاش ده‌ستکێشانه‌وه له فرمانه حکومه‌تیبه‌که‌ی، چووته ئه‌مریکا بۆ خۆبندن، دۆستایه‌تیبه‌که‌ی ته‌واوی له‌گه‌لا گرتم. هه‌تا که پۆیی. په‌یانی دامی نامم بۆ بنووسی و نامیلکه و رۆژنامه‌ش بۆ یه‌کتر بنییرین.

مه‌حمود جه‌وده‌ت و ره‌شید عارف و جه‌لال مه‌ولودیش سه‌رده‌تای دۆستایه‌تیبه‌مان دامه‌زراندوه. نه‌م برایانه زۆر به‌هادارن، هه‌موو کاری به‌که‌لکیان لێ نه‌وه‌شیتته‌وه، خوا بیانه‌یێ!

ر‌اب‌و‌ارد‌نی سلێمانی

شه‌وانی زستان که په‌رده‌ی عوروسیم لانه‌دا، نه‌و پلپله به‌فرانه ئه‌ستیره ئاسا ئه‌که‌وتنه به‌رتیشکی نه‌له‌کتریکه‌که ئه‌بوونه په‌پوله‌یه‌کی گه‌وه‌هه‌رین، ئینجا سیی هه‌له‌گه‌رانه‌وه، ئینجا شین. دلی هه‌زارانی په‌یوه‌سته نه‌کرد، له‌م لاوه له‌ناو ژووریکی رازاوه‌دا به‌گۆی ئاگردانه‌که‌دا ده‌سته‌ی هاودلان به‌به‌زم و په‌زم و پیکه‌نین و قسه‌ی خۆشیا‌نه‌وه، دلی هه‌زار ده‌رده‌دارانی ساپێژ نه‌کرد. نه‌و سه‌یرانه‌ی که له به‌هاردادا به‌ئاوزه (غرامفون) و عوود و گۆرانیه‌یژه‌وه، له سه‌رچار، له‌سه‌ر زه‌وییه ئه‌تله‌سینه‌که‌ی ئه‌مان کرد، نه‌و یاری و ر‌اب‌و‌اردنه‌ی له‌ویدا ئه‌مان کرد. له‌م لاوه ئه‌وه‌یه‌ری ر‌وویانه‌ی که به‌کراس و که‌وا و سه‌رپێچی ئال و والاوه، ده‌ورپه‌ستی گرده‌ په‌نگینه‌کانی سه‌رچار و می‌رغوزه‌که‌ی کارێزی وه‌ستا شه‌ریف و و‌لویه‌یان ر‌ازاندیوه‌وه، ده‌نگی بلویر و نای و ته‌پل، ته‌قعه‌ی پانی به‌رز و زه‌ی پلپله و گه‌ردانه‌ی ئافره‌تان، سپه‌ی سه‌ماوه‌ر و چریکه‌ی مه‌لان، هه‌زارانی له پرسه‌وه ئه‌خسته خۆشیه‌وه.

قه‌د سه‌یرانی (کانی مه‌ندم) و (سه‌رچاوه‌ی تاپین) که له‌ژێر سێ چادرا، بیست که‌س - خبێزانی صائبه‌کان (پیاوه‌کانیان) و هاودلان، تا سێ پۆژ له‌ناو نه‌و سه‌وزه‌گیایه و له‌شکری لاله‌یه‌دا، به‌ته‌نشت نه‌و ئاوه لاجیوه‌ردیه‌وه که هه‌میشه تافه‌تافی نه‌کرد و به‌شه‌وه هاژه‌هاژی نه‌کرد، به‌به‌زم و په‌زم و گۆزانی و یاری و عوودلێدان و غرامه‌فون لێدان و مه‌له‌وه ر‌امان بوارد قه‌د له بیرم ناچیتته‌وه. نه‌و گه‌شته خۆشه‌ی شارباژێره‌ش که له‌گه‌ل نه‌و هاوده‌مه خۆشه‌ویستانه‌ی که‌وا کردم، کۆچی نه‌و شه‌وی مانگه‌شه‌وانه، گه‌شته‌ی هه‌ورامان و هه‌له‌بجه که له هاویندا کردم، نه‌شته به‌خشیتیک بوو بووم، تالیی کرده‌وه‌ی گه‌ردوون و ناکه‌س به‌چانی له بیر برده‌مه‌وه.

کۆششی زانستی و نه‌ده‌بی

نه‌و نۆ مانگه‌ی به‌ی کاروبار ر‌ام بوارد، له‌گه‌ل نه‌و نه‌شه‌یه‌ی که برا کورده‌کان و شاخ و ده‌شته‌کانی کوردستان پێیان نه‌به‌خشیم، له ته‌نیاییدا بییری له بابته گه‌لی شته‌وه پێ نه‌کردمه‌وه. گه‌لی شتم له بابته یار و چاوه‌نده‌زی خواکرد و، کرده‌وه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌مه‌وه نووسی. ئه‌مانه، لای حاجی توفیق و توفیق وه‌هیی و گه‌لیکی تر په‌سندرکان. له‌و وتانه (مقالانه): (گه‌شتیک به‌سه‌ر بالی په‌رنده‌ی خه‌یاله‌وه - کرده‌وه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م)، (فرمیسکی مه‌م)، (شه‌و)، (پیکه‌گه‌یشتن)، له رۆژنامه‌ی ژبانه‌ی نووسران. (شه‌و) و (مام ورج) یش له (یادگاری لاوان) دا نووسرانه‌وه. (سه‌یران) و (گۆزانی زانستی) و (ناسکه‌قسه) و (ژن و میتیدییه‌کی به‌ختیاری) یش له ده‌فته‌ری تایبه‌تی خۆمه‌دا نووسراوه. له مانگی رۆژووه‌وه هه‌تا ناوه‌راستی هاوین هه‌شت چیرۆکی منالانه‌م به‌وینه و نیگای ر‌ه‌نگاوه‌رنگه‌وه به‌نوسینه‌یکی فراوان و سووک که بۆ منال ده‌ست بدا، له عه‌ره‌بیه‌وه گۆریبه سه‌ر کوردی و نووسیمنه‌وه: (راوکه‌ری نه‌ستیران، گۆلچین و گورگ، خانوی تازه، په‌ریزاده پچکۆله، شوغالی چه‌په‌خون، مام ر‌یوی، مریشکه سووره پچکۆله، پرچ زێرین). له به‌غداد و شام و قاهیره‌دا به‌سایه‌ی دۆستانه‌وه گه‌لی هه‌ولم بۆ چاپکردنیان دا، سه‌ری نه‌گرت. (خانوی تازه‌م)، له چاپخانه‌ی ژبان، بێ وینه و ر‌ه‌نگاوه‌رنگی له چاپ دا. سه‌ید حوسین موکریانی له هاوینه‌وه، به‌لێنی دا (په‌ریزاده پچکۆله‌م) وه‌ک خۆی نووسراوه‌ته‌وه و له چاپی دا. به‌ته‌نشت ئه‌مانه‌وه ر‌ومانیک (٦٤) لاپه‌ره‌ییم له عه‌ره‌بیه‌وه کرده‌ کوردی، ناوی (به‌لقیس کچه‌ شای سبأ) ه. له‌گه‌ل فاتیق بیکه‌سدا (پرشنگ)، خۆبندنه‌وه‌یه‌کی قوتابخانه‌مان دانا (٦٤) لاپه‌ره‌ی گه‌وره‌یه، تیکرا باسی که‌لوپه‌ل و سامانی کوردستان نه‌کا. (٢٥) وینه‌ی تیا به‌.

له‌م دواییه‌دا (فه‌ره‌ه‌نگۆک) ناو قاموسچه‌یه‌کی کوردی و ئینگلیزی به‌شیه‌ر دانا نزیکی (١٤٠٠) وشه‌ی ئینگلیزی تیا به‌. ئیسته له ر‌ه‌واندز له‌ژێر چاپایه، گه‌لی که‌س وه‌ک (حزنی، ره‌شید نه‌جیب، توفیق وه‌هیی) په‌سندیان کرد.

له‌سه‌ر گه‌شتی هه‌ورامانی (گه‌شتنامه‌یه‌کی) پر وینه و نیگاری (٥٠) لاپه‌ره‌ییم نووسیه‌وه. له بابته (هه‌له‌بجه، ته‌وتله، بیاره، ده‌ره‌شیش، هانه نه‌وتی، باغه‌کۆن و خورمال) هه‌وه قسه‌ی تیا به‌.

به‌کورتی: ئه‌مه‌ساله، که زۆری پێوه‌ی ئه‌نازم ئه‌مه‌یه که توانیم که‌مه‌کتی په‌روه‌رده‌ی زیانه‌که به‌کم و له کوردییا خۆم به‌هه‌تیز به‌کم و تۆزی نووسینی کوردی بلاوبکه‌مه‌وه. نیازم وایه، خوایارین، یه‌که‌یه‌که له چاپیان ده‌م.

هه‌والی ناو سال

١- (هاوار) که له شام ده‌رده‌چن له ژماره‌ی چواره‌هه‌مه‌وه عیراق نه‌یه‌یشت بیه‌ته ناوه‌وه.

٢- سه‌ید حسینی موکریانی به‌بیانوی ئیرانی ره‌گه‌زیبه‌وه، له ده‌ره‌یتانی (زاری کرمانجی) ده‌ست به‌سته کرا.

۳- قوتابخانه (ثانوی) یه کانی کورد له عیراقدا له گهڵ پینچ و شهشی (ئیبستدائی) خوتندنیان کرا به عهره بی.

۴- قوتابخانهی (أمی) - نهزان- له سلیمانی و شاره کانی کهی عیراقدا - کوردهکان- کرایه وه.

۵- قوتابی و ماموستا کوردهکان خرا نه ژتیر ترس و سامیتکی گهره ی حکومه تی عیراقه وه.

۶- له هاوینیا له ناوهندی مه لاکانی سلیمانی و چهند خونده وارێکا له سه ر دین هه را په یدابوو، مه لاکان، به گور تیکوشان خستیا نه (محکمه وه)، دواپی، خونده واره کان سه رکه وتن.

* له زانستیدا: کۆمه لێکی قسه کردن - خطبه - م پیک هینا تا نزیک شه ش مانگ قوتابییه کانی زانستی به پیکو پیککی له بابه ت هه موو شتیکی زانستی و ئه ده بی و کۆمه لیبه وه قسه یان ئه کرد.

* له زانستیدا ته ماشاگاه - معروض - یکی جوانکیلا نه م له ده ستکری قوتابییه کان پیک هینا. گه لێ شتی نایابیان دروست کردبوو.

* حاجی توفیق، سه ردارای زانستی، خه ریکی ده رهینانی (گۆقاری زانستی) بوو، به لام تا ئیستا سه ری نه گرتوه.

* له سه ری زستانا له (چه مچه مال) رۆژنامه یه کی بچووکێ ده ستنوس به کوردی له لایه ن ماموستا ولاتیه ره ره کانه وه ده رهینرا تا شه ش حه وت دانه ی ده رچوو.

* بۆ یه که م سال، قوتابخانه ئانه و بیه کانی هه ولیر و که رکوک و سلیمانی هاتنه به غداد چوونه ده سته ی یاریکه رانی رۆژی نمایشی جوولانی له شه وه وه.

۷- له نامیلکان (گۆرانی، ناودارانی کورد، قسه ی پێشبان، خونده واری بی باو، خانووی تازه، یادگاری لاوان، خورشیدی خاوه ر) له عیراقدا؛ له سوریه شدا: (دلێ کورێن من، نقتیرینی ایزیدیان، مولودا نبی) له چاپ دران. له بابه ت کورده وه به زبانی بیگانه - ئه وه ی خۆم دیومه - (له رۆژنامه کانی ناسیای ناوه راست و عصبه الأمم و ایران لیگ) دا، (الکرد آزاء العفو العام التریکی)، (غارنیک مصطفی کمال برمکتوب) (Question to Kurde) له پارس و میسر و شام و هندستاندا له چاپ دراو ن. له ده ستنوسی جگه له هینه کانی خۆم (که لیله و ده مه نه)، (سێ ده رویش) و (مه م و زین) و (دیوانی ئه حمه د به گی فه تاح به گ) و چه ند پیک تر ناماده ی چاپن.

۸- شیخ مه حموود له لیوای دلیمه وه هینرایه به غداد. ئیستا له (أعظمية) یه.

۹- ناسوورییه کانی عیراق، زۆریان له زوپی کورده کان پاک کرانه وه ئه نیررین بۆ به رازیل. عصبه الامم به کورده کانه وه خه ریکه. جا نازانم چی ئه بی؟!.

۱۰- ئه فراسیاب به گ له سه ر سنووردا، حکومه تی عیراق و ئیران چه ند دبییه کیان داوه تی که ئیتر شه ریان له گه لا نه کا. ئه وانیش وازی لێ پین.

۱۱- له ۶ ئه یلولی ۱۹۳۳ دا قوتابییه کان هه موو له سلیمانی کۆبوونه وه له سه ر - رای من - پارهمان

نزیک (۴۰) روپییه بۆ هه ژار و بی که سه کانی ئه و شه ره کۆکرده وه و به سایه ی میرزا توفیقی قه زازه وه به سه رمانا به ش کردن.

له و رۆژده دا هه رچی له گه ل یه ک قسه یان نه بوو ئاشتمان کردنه وه. خۆشم له گه ل حامید و فه همیدا ئاشت بوومه وه.

۱۲- بۆ (بعشه ی زراعه تی تورکیا) (ئه حمه د فه ره ج). بۆ ئه جزاچتی بۆ به یروت (جهلال توفیق)، بۆ (B. A) ی به یروت (عبدالقادر صیغه الله) بۆ (Politic Economy) له جامعه ی کۆلۆمبیای ئه مه ریکا، باباعه لی شیخ مه حموودیان نارد. خوا سه ریان خات. تا ولات ناواکه نه وه.

۱۳- بۆ زانستی تیا ترو پیک پیک هینا (۸۰) روپییه ده ست که وت. تمشیل له سلیمانی و ره وانده ز و کۆبه و هه ل به جده دا کرا.